

Brutícia a les ones

Epitafi. PER MOSSÀˆN GUDIOL

Benaurats germans i germanes, la festivitat de la Llum és plena de misteri i espiritualitat encara que, i que Nostre Senyor em perdoni, el que és digne de celebrar cada 21 de febrer és el Pla Hidrològic Manresà del segle XIV, que va permetre fer arribar aigua a la ciutat. I mira que la gent de la FUB -que, a fe de Déu que, juntament amb Aigües de Manresa, són un exemple de pulcritud gestora- van voler donar un to més festiu a la Festa Major d'Hivern, però, siguem francs, la Llum és avorrida a cor què vols. No hi ha gaires al·licients llevant de l'ofici religiós que, com no podria ser d'una altra manera, sempre té bona factura i, valga'm Déu!, potser cada cop un públic més veterà com passa amb els votants de l'antiga Convergència, l'audiència de TV3 o els cursos de ball en línia. Això sí, un dels atractius de l'any era l'emissió en directe del programa de RAC1 "Islàndia", que dirigeix i presenta l'osonenc Albert Om, des de l'Auditori de la Plana de l'Om. Allà, s'hi va congrega l'"star system" local, encapçalat per Genís Sinca i un "youtuber" nascut a Manresa, tot i que ni l'un ni l'altre viuen a la ciutat. Déu n'hi do.

Un dels moments en què els manresans i manresanes van parar més atenció va ser el de l'entrevista d'Albert Om a l'alcalde Valentí Junyent. L'equip del programa s'havia encarregat de fer una enquesta anònima -el que periodísticament en diuen un "papus"- a diversos ciutadans sobre el que els agradava més i menys de Manresa. El positiu, evidentment i l'Altíssim sabrà entendre'm, no forma part del negociat d'aquesta humil secció. Ara bé, entre allò dolent de la ciutat hi va preponderar la brutícia i, subsidiàriament, l'estat de deixadesa del centre històric. Déu sap que a l'alcalde la cosa no li devia fer gaire gràcia, tot i que va voler endolcir la cosa oferint al presentador les noves ametlles de la Llum "enxocolatades". Brutícia, grisor, tot plegat deixat de la mà de Déu. Lamentablement són sensacions que cada cop comparteixen més ciutadans. I, per postres, ve un programa d'èxit de la ràdio catalana i t'ho refrega pels morros. Reflexionem-hi, ni que sigui uns segons, mentre traiem la pols a casa.